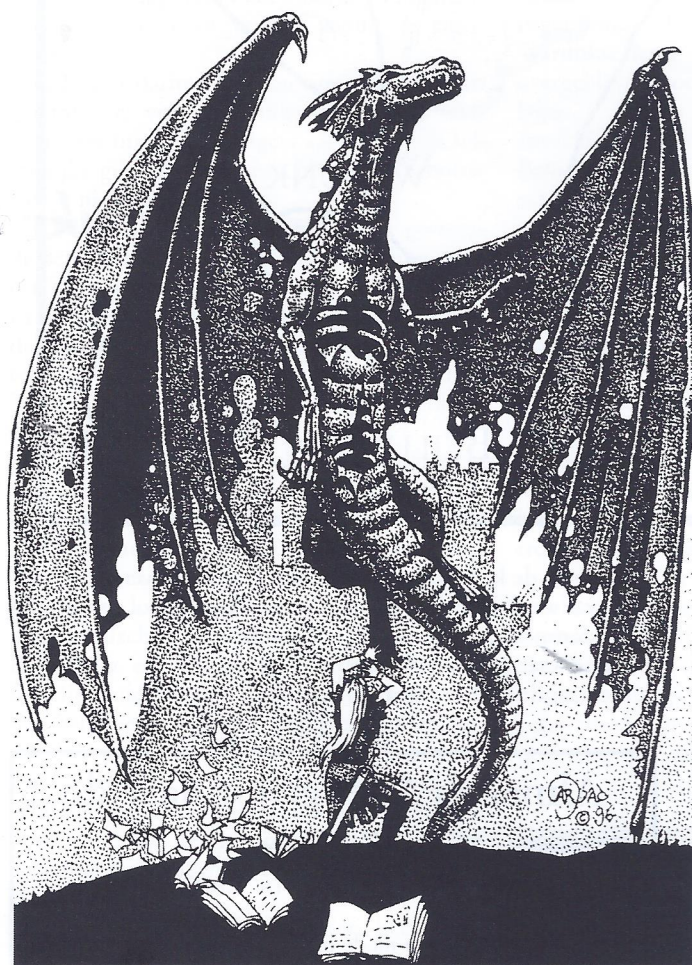

nr. 8

BORBARAD NEEMT WARUNK

VERDER IN DIT NUMMER:

- De Strijd om Tobrië, pag. 29
- De terugkeer van de L.A.W., pag. 28
- Geheime wapens uit Angroschim? pag. 31
- Nieuws uit de Provincies, pag. 30-31
- Avonturijnse Persspiegel pag. 31

KERRY UI BRIOGHAN, GELEERDE VAN HET KEIZERLIJK GEOGRAFISCHE VENNOOTSCHAP EN REEDS MEERVOUDIGE CORRESPONDENTE VOOR DE AVONTURIJNSE BODE, IS ÉÉN VAN DE LAATSTEN DIE UIT WARUNK KONDEN ONTSNAPPEN. HIER HAAR OOGGETUIGENVERKLARING :

« Na ettelijke dagen van overredingskunst konden drie Peraine-Gewijden de markgraaf van Warunk (zie avontuur nummer 11: *In de Klauwen van de Demon*) ervan overtuigen naar Gareth te vluchten met zijn belangrijkste planten en zijn kobold Laadifabri.

Toen we de berichten over een steeds aangroeiende Borbaradiaanse troepenmacht vernamen, die in richt-

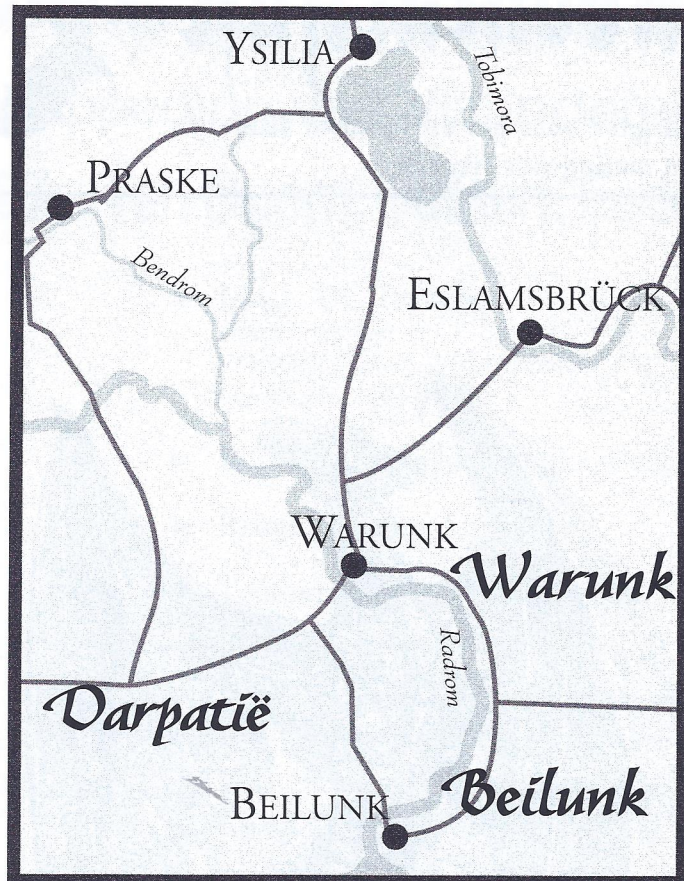
ing van Warunk trok, wilde de markgraaf onmiddellijk omkeren. Gelukkig konden we hem ervan overtuigen toch verder naar Gareth te trekken. Hij moest immers bij de laatherfstelijke nieuwplantingen in de Garethse Perainetempel aanwezig zijn. Wij moesten echter beloven, dat wij de resterende planten in veiligheid zouden trachten te brengen. Vandaar dat ik op de dag van de veldslag wederom op het burchtplein stond.

Een veertigtal gardisten met hun vermaarde glefen stonden onder bevel van vrouwe ridder Jolinde von Springewull. Net was ik er samen met eerwaarde heer Salix mee bezig,

nog twee karren te vullen met de have van de markgraaf, als er alarm werd gegeven vanop de noordmuur. Snel spoedden wij ons de wallen op en zagen hoe de villa van de dorpsvoogd werd bestormd door tientallen mannen in lederen rustingen, met zwarte zwaarden gewapend. Zij stonden blijkbaar onder het bevel van een gebochelde man in zwarte gewaden die plaats had genomen in een Tulamidische draagstoel. Nadat de bedienden van de villa allen waren gedood, schijnbaar met de blote handen, verzamelden de aanwezigen zich en allen stemden een hevig gekrijs aan. Rond de gebochelde laaide een pentagram op. Nu begonnen de gewapenden aan een stormloop op het kasteel. De noordzijde van de burcht was weliswaar de minst steile, maar toch was een stormloop niet mogelijk – dachten wij. Aan de bergvoet aangekomen begonnen de gedaantes als spinnen omhoog te klimmen. De garde bekogelde de aanvallers met stenen. Menigeen werd naar beneden gesleurd, de diepte in. Dit hield hun aanval echter geenszins tegen. Beneden aangekomen krabbelden de aanvallers recht en hervatten hun aanval. Hoe langer hoe meer wonnen de aanvallers terrein. Ik kon stilaan hun gezichten ontwaren: allen waren ze jongeren van zo'n vijftien jaar. Op hun voorhoofd brandde er een pentagram. Aan de voet van het kasteel aangekomen begonnen ze op dezelfde merkwaardige manier de wallen te beklommen. De garde bestookte hen nu met kokende olie. De meesten maakten een geweldige sprong opzij, zonder te vallen, en konden aldus hun klimtocht verder zetten. Hier en daar werden ze echter geraakt door de olie, die echter een onverhoopt succes bleek te boeken. Hij vatte onmiddellijk vlam en de gedaante kromp in elkaar om krijsend neer te storten. Het mocht

echter niet baten. Korte tijd later bereikten de eersten de kantelen. Een meisje van een dertiental jaar oud kreeg een gleef te voelen. Zij stortte de diepte in, maar kon zich enkele passen dieper reeds hervatten en klom opnieuw naar boven. Dan begon ik te vluchten. De twee karren konden nog in veiligheid worden gebracht, maar ik had een tweede voerman nodig. Een tijdje later had ik een jonge knaap gevonden en we maakten ons klaar om hals over kop te vertrekken. Dan was een lange kreet te horen. Een soldaat was blijkbaar over de kantelen getrokken. Eén van de onmensens stond reeds op de wallen, met een afgebroken gleef in de schouder. Twee gardisten doorboorden hem met hun gleef maar werden gewoon weggeslingerd. Terwijl wij vertrokken verscheen reeds de tweede onmens op de wallen. Dan zagen we een duistere schaduw boven de oude stad verschijnen. Het was een gigantisch wezen dat naar ons toe vloog. Het was echter geen demon, maar een heuse draak ! Intuïtief liet ik me vallen, waarop ik zag hoe de draak de twee wagens geheel versplinterde en de andere koetsier doodde. De draak landde en draaide zich noordwaarts. Ik werd onpasselijk door de plotse stank van eeuwenoude lijken. De draak was dood! Intussen hadden de onmensens al voet gevat op de noordwallen en begonnen ze zich te verspreiden. Enkele tellen later waren ze al op het burchtplein. Ik begon te lopen, de wallen op, achterna gezeten door iets dat ik niet durfde te aanschouwen. Boven aangekomen waagde ik de

sprong van de kantelen. Mijn val werd gebroken door een esdoorn, die me het leven redde. Zwaar gewond sleepte ik me naar de Radrom waar ik

door een visser werd opgevisst, kort voor de gevaarlijke Katarakt.

Almada's Adel grijpt naar de Wapens

DE TERUGKEER VAN DE L.A.W.

Nauwelijks drie weken na de ontmaskering van de voormalige baron van Schrotenstein is er een grote strijdmacht te been gebracht onder het banier van de Loyalistische Almadische Weer. Zonder tegenstand kon deze legermacht oprukken tot aan kasteel Schrotenstein. Alhier kende het leger enige tegenstand. Toen echter werd begonnen met een zwaar bombardement veranderden de verdedigers al gauw van mening.

Toen de burcht werd doorzocht leden de Loyalisten enkele verliezen door magische vallen. Intussen is de burcht verzegeld en wordt er gewacht op bijstand vanuit Punin. Dat dezen nog iets zullen ontdekken valt echter te betwijfelen daar er reeds een Praios-gewijde huis heeft gehouden. Twee dagen later bezetten de Loyalisten verrassenderwijze de naburige baronie keizerlijk Selaque, alwaar ze de rijksvoogd, vrouwe Praiosmin van Elenta meenamen naar Schrotenstein. Naar eigen verluud deden ze dit om haar te beschermen.

De Strijd om Tobrië

WARUNK GEVALLEN.

SITUATIE IN CENTRAAL TOBRIË ONDUIDELIJK.

PRASKE/VALLUSA. NA DE EERSTE SUCCESSEN VAN HET BORBARADIAANSE LEGER SCHIJNT HET OPRUKKEN VAN DE ZWARTE HORDE NU MOEIZAMER TE VERLOPEN. YANGOLD DI LAZAAR IS ONZE CORRESPONDENT IN OPPER-DARPATIË.

De dappere baronie Alst moest haar weerstand uiteindelijk opgeven. Half Vallusa is in handen van de vijand door verraad vanuit de eigen rangen.

Enkel de Ardariten houden nog stand in hun vesting en vele vrijwilligers hebben zich wederom bij de verdedigers aangesloten. Ook ettelijke gildenmagiërs van het ODL behoren tot de nieuwe troepen.

Voor de haveningang werd één van de gevreesde demonenschepen ontwaard, die echter door een onzichtbare barrière werd tegengehouden. In Reiherstolz slaagden enkele partizanen erin de vijand terug te drijven. Zwakkere troepen eenheden van de Zwarte Horde werden te Tobimora aangevallen terwijl in Falkenberg zware gevechten woeden.

In Kummerfelden blijken de Borbaradianen te zijn binnengevallen zonder slag of stoot. Van hieruit en vanuit Misamündel coördineren de Zwartten nu hun aanvallen waardoor het Lazareth te Arlan in gevaar komt.

Het front loopt op dit ogenblik doorheen markgraafschap Vallusa, Misavelden, Reiherstolz en Tobimora. Van daar loopt de frontlijn zuidwestelijk door naar de oevers van het Yslimeer. In Tobrië strijden vastberaden strijders van de hertog onvermoeid tegen de demonenhordes. Hier vond op 8 Travia een veldslag plaats, waar de Horde zware verliezen leed, vooraleer ze de Tobrische troepen tot terugtocht dwongen door een moordaanslag op de hertog.

De Trolvesting te Viereichen en het eiland Sumus Kate in het Yslimeer zijn in handen van de vijand. Zowel van overwinningen als nederlagen van het Keizerlijke Leger te Dunkelbach in de baronie Nevelung wordt bericht. In Münzenberg stootte de vijand op de vastberaden ridders van de Orde der Zwaarden van Gareth. Enkel door duisterste magie konden de dapperen teruggedreven worden in hun vesting Astaran. Deze viel na een korte belegering in de handen van de Bethanaer. De troepen van de Zwaarden konden zich echter tijdig terugtrekken. Grootmeester Agamen van Perparaquell liet het leven in de strijd om de burcht.

Na een poging om de Borbaradiaanse troepen in een open gevecht te verwickelen viel Warunk op 16 Efferd. De open strijd bleek immers enkel een afleidingsmanoeuvre te zijn

waarop een aantal bezetenen en een ondoode draak de Burchtberg zouden hebben ingenomen. In de verwarring werd het Warunkse leger vernietigend verslagen en de overgebleven troepen werden op de vlucht geslagen.

Inmiddels stevenen de Borbaradianen naar Beilunk, een leger van vluchtelingen voor zich uit drijvend. Ostend, Lyll, Grenzmarken en het Amazonerijk zijn gevallen. In Föhrenkuppe, Grai, Valdahon, Maich en Grünau wordt fel gestreden. In de Radrom zwommen blauwachtige half-menselijke monsters stroomopwaarts.

De Angroschim staan nog steeds klaar om het zwarte bloed van de vijand te vergieten. Vele strijders schaarden zich inmiddels ook onder Praios' banier in de Capitale om tegen de demonentropen te strijden. Aan de bendenloop van de Radrom staat een Alberniaanse troepenmacht klaar om de vijand de oversteek te verweren. In Altzoll wordt intussen een machtig Darpatisch leger gevormd. De Borbaradianen hebben echter de gehele kustlijn van Tobrië in handen. Op vele plaatsen blijkt de Impetus van de Zwarte Horde verzwakt te zijn. Maar er wordt gefluisterd dat de oorlog niet slaapt maar enkel inademt.

HET OOGSTFEEST- MASSACRE:

EEN RONDRABEVALLIG TREURSPEL.

Vinsalt. Pherisjo ter Marloff, de virtuoze schrijver van onder meer de drama's Nebukod (die onder de naam Assarbad bekend is geworden) en Elsam IV alsook van het melancholieke versepos Horas en Lamea, heeft een nieuw meesterwerk voltooid. Het Oogstfeestmassacre behandelt in vijf acten de ondergang van de Theaterorde in de dagen van de priesterkeizers. Dankzij de goede zorgen van de wakkere helden kende dit drama, dat klaarblijker geënceneerd werd om de Tobrische overheid te doen wankelen, een goede afloop.

OORLOG AAN DE VERANDERINGSACADEMIE TE TUZAK ?

Van ongevallen kan geen sprake meer zijn.

Gareth/Tuzak. Kort na de dood van de vorige dekane Sarosa Shennasuni, overleed ook Peranijian Schesselbaard. Onder bizarre omstandigheden stortte hij zich van de meestertoren van de academie die wordt gebruikt om ADELAAR, WOLF EN HAMERHAAI te studeren. De meester van deze spreuk, wilde zich veranderen in de door hem meesterlijk beheerste vorm van de roodwaai. Het resultaat was echter een warempel wolneushoorn. Blijkbaar was hij zich niet bewust van deze fout en waagde hij de sprong.

De opvolger van Peranijian wordt Wilmaan Koostjes, een geboren Bornlander en voorvechter van een strengere opnameprocedure. 11 dagen later echter werd de academieleider en zijn familieleden brutaal vermoord gevonden in hun paviljoen. De drie huisdienaars waren eveneens overleden, echter zonder herkenbare doodsoorzaak.

De moorden worden toegeschreven aan de rebellengroepering Sira Roabanak die al geruime tijd de buurt rond de academie onveilig maakt. Ondanks deze hypothese hangt er een sfeer van wantrouwen in de academie, die de nieuwe leiders Bridgard Djiaia en haar gemaal Chakijian niet kunnen temperen.

Vermoed wordt, dat ook de dood van de 3 vorige academieleiders toch geen ongevallen waren.

NIEUWS UIT DE PROVINCIES — NIEUWS UIT DE PROVINCIES —

Nieuwe graaf van Wehrheim: Dexter Nemrod

Wehrheim. Op 4 Efferd (de dag van de Griffioensschending) benoemde Z.A.M. Rijksbehoeder Brin Dexter Nemrod tot graaf van Wehrheim als dank voor zijn jarenlange en trouwe steun aan de kroon. Vanuit betrouwbare bron is trouwens te vernemen, dat het KGIA een gedaante-veranderende demon kon opsporen en vernietigen in Perricum. Deze had als havenmeester reeds verschillende moorden op zijn geweten.

Samen met de Darpatische maarschalk Golambes heeft de graaf aangehaald dat het van groot belang is, dat zowel gewone als ook geheime troepen worden voorbereid op een aanval van nederhelse creaturen of intriges op Gareth.

Aanvallen op arcane magisters

Darpatië. Vanuit verschillende delen van de provincie wordt er bericht van zgn. Committeees die het als hun taak zien, elke toverkundige te vinden en voor 'begane misdaden' te straffen.

Reeds vele magiërs werden uit hun torens gehaald en in elkaar geslagen terwijl men de Rode Haan op het dak zette. De vorstin trachtte iedereen te bedaren en verklaarde dat enkel de officiële 'Commissie tegen de Handelingen van Rijksvreemde Magiërs' het recht hebben, magiërs te ondervragen en te arresteren. Intussen is deze commissie echter ten felste becritiseerd door de Grote Grijze Gilde van het rijk en de Broederschap der Wetenden. Noch het geestelijke noch het wereldse gerecht zou immers bevoegd zijn tot dergelijke maatregelen. Bovendien worden magiërs in hun strijd tegen de Bethaner gehinderd door dergelijke organisaties. De organisatie opperde echter, dat de commissie geenszins wereldlijk zou zijn. Magister Gobert van de Tommel — een pijl van het licht — staat de commissie immers bij, bij haar onderzoek.

Patriarch duidt Waarneemster aan

Al'Anfaanse Boroncultus in Punin

Punin/Al'Anfa. Commandanta Catalinya Adranetz, officiere van de Al'Anfaanse Zwarte Raaf is officieel aangesteld als waarneemster voor de Al'Anfaanse patriarch in Punin.

De Golariten en de dienaars der andere 11 Goden dienden reeds een protestschrift in, dit echter zonder gevolg bleef. De protestbrief richt zich vooral aan "het absolutisme waarmee de Patriarch voor de dag komt inzake Boroncultus. Hij gaat zelfs zo ver, dat hij Boron als hoogste aller Goden noemt in 's Praios plaats'".

Noch van de Praios-, Rondra- of Hesinde-cultus is er enige reactie te vernemen. Enkel hare keizerlijke hoogheid Alara Paligan, gade van keizer Hal, reageert verheugd op de toenadering der twee cultussen.

Yppolita zalig verklaard

Yppolita, wijlen koningin der Amazones werd op grond van haar heldhaftige dood zalig verklaard door Ayla von Schattengrund, het huidige Zwaard der Zwaarden. Op haar bevel werd er een nieuw hoofdstuk geschreven in het Rondrarium. Zij zal de patrone zijn voor de strijd tegen de Nederhelse knechten van vorst en ijs.

Lutisana van Perricum vogelvrij verklaard

Het huidige ZWAARD DER ZWAARDEN, Ayla von Schattengrund, riep de kerkelijke ban uit over Lutisana van Perricum, de gevreesde en gehate aanvoerdster van de onheilige soldeniers die meestrijden aan de kant van Borbarad. Zij is grotendeels verantwoordelijk voor de dood van Yppolita van Kurkum. Samen met haar zijn alle dienaars van de Demonenmeester vogelvrij verklaard. Op Lutisana's hoofd echter, staat de gigantische prijs van 1 000 gouden dukaten.

Malkillah III een tiran ?

Al'Anfa/Mherwed. De geboorte van zijn zoon werd voor Malkillah III overschaduwd door onheilspellende tijdingen vanuit Al'Anfa. Aldaar is een rechtstreekse nakomeling van de vorige kalief opgedoken, namelijk de zoon van Nedime, dochter van wijlen Abu Dhelrumun, de voormalige en rechtmatige kalief. De zoon, Alrik ibn Abu, staat te popelen zijn rechtmatige troon te bestijgen en de huidige — naar zijn woorden onrechtmatige — kalief in het stof te doen bijten. Alrik is de zoon van een middenrijks man en Nedime. Dehalve is hij kleinkind van de voormalige kalief en dus de enig ware erfgenaam. Malkillah III zou derhalve onrechtmatig de troon bezitten.

Deze openbaring brengt onrust teweeg in de Khomregio waar enkele jaren geleden nog een oorlog tegen Al'Anfa woedde. Dat de jongen in het gehate Al'Anfa is opgevoed laat de gemoederen uiteraard nog meer verhitten. Deze ontwikkeling is uiteraard een briljante zet der Al'Anfanen daar zij hiermee een zware slag aan het kalifaat kunnen toebrengen. Er zal immers zeer zeker een opsplitsing gebeuren die zwaardere gevolgen zal kennen dan de Khomveldtocht.

Duisternis over Aranië

Anchopal. Tot in Anchopal was de gigantische duistere wolk te zien die vanuit de Gorische Woestijn naar Biralchuk trok. Aldaar veroorzaakte de wolk krampen, verwarring en tijdelijke blindheid bij mens en dier. Nadat de wolk na drie dagen opgelost was, was alles bedekt met rood stof, wat de theorie omtrent de Gorische Woestijn staft. Bovendien zijn er enkele vreemde Zedrakken zonder vaandels gezien op de weer bevaarbare Chaluk. Zij vertonen duidelijke gelijkenis met de schepen van de soldeniers die deelnamen aan de invasie te Tobrië.

NIEUWS UIT DE PROVINCIES — NIEUWS UIT DE PROVINCIES

Beilunker Ruiters ver- huizen

Beilunk. Gezien de dreiging van de Borbaradianen heeft zijne excellentie overste Leon Rukaris, commandant van de Beilunker Ruiters, beslist, de bodendienst naar Perricum te verhuizen. Er zal echter nog steeds een post blijven zodat de stad niet geheel van de buitenwereld wordt afgesneden.

Horasiërs op rooftocht ?

Almada. Een leger van Liefvelders bevond zich op de weg naar Gareth. De juiste aantallen en personen die deelnamen aan deze opmars is ons niet duidelijk. Wel weten we, dat deze optocht verwarring veroorzaakte bij volk en adel. Tot ieders tevredenheid ging het bij deze troepenverschuiving enkel om vrijwillige hulp-troepen tegen de Borbaradianen

Raidri Verdwenen

Arivor. Raidri Conchobair, de zwaardkoning, werd onlangs geëerd met een standbeeld in de Roemhal te Arivor. Dit betekent de tweede trap van de Rondriaanse onsterfelijkheid. De eerste stap, de opname in het « Register van de Rondrabevalligen », is reeds eerder gebeurd. Conchobair is pas de derde onder honderden die deze ering voor zijn dood mocht ervaren. Dat wordt alleszins gehoopt. Raidri Conchobair is namelijk niet komen opdagen voor verscheidene jaarlijkse activiteiten die hij nooit vergat of verzaakte. Er gaan de wildste geruchten omtrent zijn verdwijnen de

ronde. Zo zou hij er geheel alleen op uit getrokken zijn in de Zwarte Landen. Andere bronnen vertellen wederom dat hij de bergen of de woestijn zou zijn ingetrokken op zoek naar Borbarads vesting.*

* Meer over het verdwijnen van de Zwaardkoning kom je te weten in de Duitse roman « Der Lichtvogel » die midden '97 zou verschijnen bij de uitgeverij 'Heyne'.

Eeuwig Ijs over Bjaldorn?

Brin von Rhodenstein, Rondragewijde meester van de Bond te Orkenwehr en jonker Fjadir van Bjaldorn bereikten verkleumd en zwaar gewond huize Ilmenstein om hun opwachting te maken bij gravin Thesia.

Wat de uit Bjaldorn toegekomen reizigers te melden hadden is ons nog niet bekend. Er wordt gemompeld over demonen vanuit het IJzeren Zwaard die de kou doen aanhouden. De Nivesen spreken wederom van 'Flyrijas' de 'Praatzieke' een koude Firunswind die dood en verderf zaait. Ook in het hertogdom Paavi zou de winter de hele godenloop niet zijn geweken.

Welke wonderen verbergen de wapenkamers der Angroschim?

GEHEIME WAPENS UIT DWERGSE ARSENALEN

Blijkbaar kunnen de fijnmechaniekers der Angroschim al jarenlang uitgekende afstandswapens vervaardigen die superieur zijn aan de (tevens dwergse) kruisboog. Dit is openbaar geworden door een brief van Tschubax, zoon van Tuagel; de bergkoning van Xorlosch. Hierin verweet hij zijn ambtsbroeder Gorfar, zoon van Gurobead ervan, geheime wapentechnologie te

hebben 'versjacherd' aan het Horasrijk. Als antwoord kreeg hij een brief waarin Gorfar het vetorecht van Tschubax in deze zaak ontkent. Bovendien zou Angrosch al jaren een hoogkoning voor de Middenrijkse dwergen eisen en daarom heeft Gorfar een nieuwe bondgenoot gevonden in het Lieflijke Veld.

Kosch-Koerier

Tobrië – Arglist alom ?

Praske. Terwijl de meesten der dapperen er vanuit Praske op uit waren getrokken de misdadige heer van Streitzig te achtervolgen, bleef een kleine schare in de vesting om kroonprins Selindian Hal te beschermen. Zij vervulden hun plicht uitermate zorgzaam. Eén soldaat van de prinsengarde werd vermoord en de hofmaarschalk van Wertlingen ontvoerd tijdens een jachttuitstap. Na de prins te hebben thuisgebracht zetten zij de achtervolging in en konden de maarschalk vinden in de kerkers van een kasteel.

Dankzij de goede zorgen van de wakkere helden kende dit drama, dat klaarblijker geënceneerd werd om de Tobrische overheid te doen wankelen, een goede afloop.

URIËL WEIGERT KELK

Notmark. Graaf Uriël van Notmark weigert halsstarrig zijn legendarische kelk van Notmark af te staan voor hogere doeleinden. Zijn opinie is, dat deze kelk, die één van de kelken is die vervaardigd is uit het zwaard Zevenslag, veiliger is in Notmark dan eender waar. Alle andere kelken zijn immers al wel eens ontvreemd uit de betroffenen tempels. Zelfs tijdens de duisterste tijden waren het de Notmarkse gardisten die – zozo – de kelken in veiligheid brachten. Zelfs Raidri Conchobair zou hem eigen zeggens niet kunnen overhalen de kelk af te staan. Hoewel Raidri onomstreden is als strijder en man van eer, twijfelt Uriël aan de verantwoordelijkheid van een sinds vijf jaar beleende avonturier, die in geen enkele verhouding staat tot de generatielange ervaring van de roemrijke Notmarkse familie en wiens voorvaderen bovendien hun leengoed hebben verloren in een gokwedstrijd.